РАЗБОЛЕЛА СЕ КАЛИНА

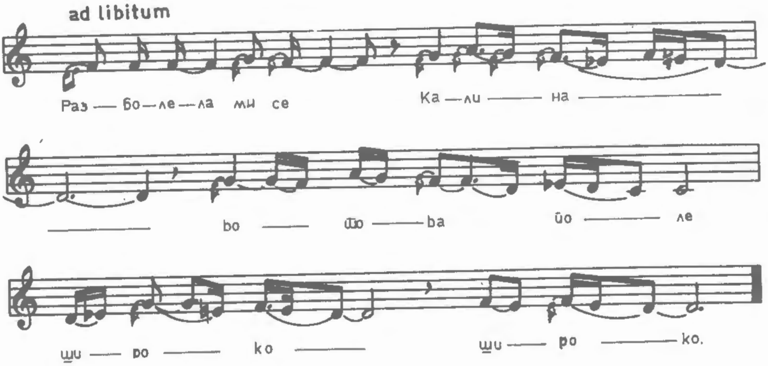

Разболела ми се Калина
во тоа полје широко.
Никој немаше при неа,
сал едно пиле шарено, шарено.
Со уста вода носеше,
со крилја сенка држеше, држеше.

– Ој море, пиле шарено,
шо добро виде од мене?
Шо добро виде од мене
и добро правиш на мене, на мене?

„Калино, моме убава
кога гореше горатa, горатa,
кога гореше горатa,
ти мен во раце држеше, држеше,
ти мен во раце држеше,
со масло крилца ладеше, ладеше“.

Ѓорѓи Доневски. Сокол ми лета високо. Скопје, 1978